

høitagtede Finantsminister, og man haaber saaledes, at disse Dyttringer ville komme i Betragtning, naar Brændeviinsbeskatningen kommer til en yderligere Forhandling og Omordning.

Orsted: Under Sagens første Behandling tillod jeg mig at bemærke og at udvikle, hvorfor jeg ikke kan finde, at der i den i Lovudkastet vedtagne Forhøielse af Brændeviinsafgiften findes nogen tilforladelig Dækning for den Afgang i Indtægter, Statskassen liden ved Consumtionens Dphævelse. Den høitagtede Finantsminister fremsatte adskillige Indvendinger imod, hvad jeg i denne Henseende havde bemærket. Det havde været mit Ønske paa Stedet at fremføre mine yderligere Bemærkninger til Bestyrkelse af, hvad jeg forhen havde fremført; men, da jeg først fik Ordet, da Tiden var langt fremrykket, og jeg indsaae, at det maatte være et almindeligt Ønske, at Sagens første Behandling kunde standses og derved denne Dags Møde sluttes, forbeholdt jeg mig at fremsætte mine yderligere Bemærkninger under Sagens anden Behandling. — Den Tanke, at man kunde dække den Afgang, der følger af Consumtionens Dphævelse, ved at forhøje Brændeviinsafgiften, er opkommen her i Landet for omtrent 10 Aar siden. Den har sin Oprindelse fra et meget agtet, kort efter afdød Medlem af Generaltoldkammeret, og den har fundet Bisald i Landet, blandt Andet ogsaa i Standerne, ligesom jeg ogsaa troer, at der paa de høieste Steder var særdeles megen Stemning derfor, og jeg nærede den Formening, at den vilde være bleven lagt til Grund for et Lovudkast om Consumtionens Dphævelse, saafremt den høifalige Konge havde levet til Stander-sessionen i 1848. Men jeg har altid fundet denne Tankes Rigtighed i det Mindste høist tvivlsom, og troet, at der var en Skuffelse i, at man paa denne Maade skulde vinde en saadan Indtægt, at den betydelige Afgang, Staten led ved Consumtionsafgiftens Dphævelse, derved skulde være dækket, og jeg har allerede udtalt mig udførligt derom i Standerne, navnlig i den roestfildste Standerforsamling i 1842, hvor denne Tanke først kom offentlig frem og tjente til at udjævne de Banskfæligheder, man forhen havde fundet ved Consumtionens Dphævelse.

Brændeviinsafgiften er i og for sig en overmaade høi Afgift. Der er neppe nogen Afgift her i Landet, der staaer i det Forhold til Materialets Værd eller til det endelige Products Værd, som Brændeviinsafgiften, og der kunde fra denne Side maaskee være Meget at indvende derimod i den arbejdende Classes Interessse. Dog denne Indvending anseer jeg for mindre vigtig, især med Hensyn til den moraliske Virkning, som man kan vente sig af Brændevinets Fordyrelse, og som især vilde komme de arbejdende Classer tilgode. Men den Betænkelse, jeg har derimod, det er den, at det vil gaae her, som ved andre Leiligheder, at Afgiftens Forhøielse ikke er nogen virkelig forøget Indtægt. Den forhøiede Afgift giver en forøget Fristelse baade til Brændeviins Indsmugling fra fremmede Stæder og til Smugbranderier, og derhos maa den rimeligvis formindste Forbruget. Dette er bygget paa en Grundsætning, som man ved alle andre Leiligheder er villig til at erkende; kun synes det, at man ikke vil, at hine almindelige Grunde maae være anvendelige paa Brændeviinsafgiften, som man troer kan modtage en saa høi Stigning, som det skal være, uden at enten Forbruget derved skal formindskes, eller Indtægten ved Afgifts-Besvigelser skal indskrænkes. Men det er Noget, som jeg idetmindste maa ansee for overmaade tvivlsomt, saameget mere som der er mange andre Kjendsgjerninger, som synes at tyde paa, at, om ogsaa Brændeviinsforbruget eller idetmindste Forbruget af det Brændeviin, der giver Afgift, hidtil er steget, kan dette dog snarere i Fremtiden antages at maatte aftage. Jeg bemærkede, hvorledes denne Lov og en anden Lov, som forhen er vedtagen, isærdeleshed ogsaa vilde kunne virke til at forøge de Betænkelseheder, der kunne være ved, at den paalagte Afgiftsforhøielse skulde føre til en virkelig tilsvarende Indtægtsforhøielse. Den høitagtede Finantsminister bemærkede, at Brændeviinsafgiften, saaledes som den nu bliver reguleret efter § 6, dog bliver mindre for Kjøbenhavn, end den hidtil har været, og at den udenfor Kjøbenhavn ikke bliver større, naar man tager Hensyn til det Pengebeløb, som Afgiften skulde udgjøre pr. Pot, efter den Calcul, man gjorde, paa den Tid, det blev regu-